

[Fiskeriministeren.]

præsidenten for justitsministeriet, hvordan det ville stille sig med hensyn til det grundlovsstridige, og vi spurgte: kan man vente, at der vil blive rejst sag om grundlovsstridighed, hvis man gennemfører en sådan lov? Dertil svarede han ja. Nå, sagde vi, og hvad så? Sagen, lød svaret, bliver tabt.

(Kort bemærkning).

Thestrup: Jeg har bedt den højtærede finansminister om, når vi kommer til behandlingen i udvalget, at medvirke til, at vi virkelig får undersøgt til bunds, om dette forslag er grundlovsstridigt. Jeg tør ikke på forhånd sige, at der ikke godt kan være noget deri, som gør det grundlovsstridigt; jeg er jo kun en ganske almindelig juridisk kandidat, der ikke er specialist på disse områder; det har vi jo statsretslærere til. Men det er min opfattelse, at det rigtige ville være, om vi fik en undersøgelse af, hvorvidt denne lov vil være grundlovsstridig.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal sørge for at bidrage alt, hvad jeg kan, med sagkundskabens hjælp til, at det ærede medlem kan blive befæstet i sin tro på, at dette forslag ikke er grundlovsstridigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om toldafgifterne m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 875, fremsættelsen i tidenden sp. 1552, jfr. 1555).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lars P. Jensen: Jeg er helt enig med den højtærede finansminister, der i sine bemærkninger til lovforslaget siger, at vor toldlovgivning er forældet. Toldloven af 19. marts 1924, gennemført af daværende finansminister Neergaard, er ændret i 1930'erne på grund af de herskende økonomiske forhold. I 1940 blev der igen vedtaget ændringer, bl. a. for kunstsilkemetervarerne, og i 1947 fremsatte den daværende regering Knud Kristensen sit forslag, der betød en forhøjelse på 11 mill. kr. i toldindtægterne. I maj 1952 fremsatte det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen som finansminister et ret omfattende toldlovsforslag, som ville have betydet en forhøjelse af toldindtægterne på et par og halvtreds millioner kroner. Det blev ikke gennemført dengang, men resultatet af diskussionen om det blev, at toldkommissionen blev nedsat, den toldkommission, som består i dag. I 1956 kom der forskellige ændringer i tekstiltolden, som var fremtvunget af de herskende forhold på tekstilområdet på daværende tidspunkt. Men der kom egentlig først gang i sagen, da Nordisk Råd i 1954 henstillede til regeringerne i de nordiske lande at samarbejde om ændringer i toldnomenklaturen og i satserne med henblik på et fælles nordisk varemarked. Resultatet er den store blå bog, „Nordisk økonomisk samarbejde“, bind 4, som indeholder Bruxellesnomenklaturen, og hvor der er sat satser på for de 80 pct. af varerne, man er enig om i de skandinaviske lande, medens der om den resterende del vil komme en betænkning senere. Senere er der sket det, at problemet om de seks landes toldunion er dukket op og spørgsmålet om et frihandelsområde inden for OEEC-landene har meldt sig. Først når disse problemer engang er afgjort, vil hele vort toldspørgsmål kunne tages op til en endelig revision, og så vil folketinget få rig anledning til at beskæftige sig med dette store spørgsmål. Men når forholdene er sådan, er det vel også naturligt, at toldkommissionen har ligget stille siden da.

Jeg kan heller ikke se, at dette lovforslag foregriber begivenhedernes gang. Det sigter i store træk mod for det første en nedsættelse af tolden på råvarer og produktionsmidler, for det andet rettelser, hvor der er negativ beskyttelse, som det i øvrigt er sket flere gange i de senere år ved små ændringer